

Stanislav

Chromčák

POHODKY

Černý pracant

Hoří, hoří! Zvuk hasičské sirény zvedl Frantu od stolu. Franta byl hasič a zrovna měl pohotovost. A tak rychle popadl blůzu, opasek, skočil do bot a utíkal k tyči, po které sjel do garáže. Nasedl do auta

a dooblékal se. Jelikož bylo období dovolených a zároveň část hasičů byla u jiného požáru, vyjeli jen ve čtyřech, včetně řidiče. „Hoří hala vzadu v továrně,“ hlásil řidič, když vyráželi.

Hasičské auto uhánělo městem a jeho siréna ohlašovala: „Hoří, hoří, hoří!“ Za malou chvíli uviděli sloup

dýmu a pak už byli u továrny. Sotva auto zastavilo, Franta vyskočil a natahoval hadice. Tonda, jeho parták, je mezitím připojil k čerpadlu na hasičském autě. Po domluvě s velitelem se pustili do hašení.

Najednou přiběhl vyděšený pán a křičel: „Jeden z našich zaměstnanců se nestačil

evakuovat. Pomozte mu, prosím, ven, ať teď není jeho soudný den.“ „Ideálně by to chtělo zásahovou jednotku, která by šla dovnitř. Ale není nás dost,“ povídá velitel zásahu. „Já tam s Tondou půjdu,“ navrhuje Franta, „přece ho tam nenecháme, musíme to aspoň zkusit.“ „Jasně,“ přitakává Tonda, „jsme sehraná dvojka.“

„Dobře, můžete,“ odpovídá velitel. Franta s Tondou si nasadili dýchací masky, neboť tušili, že v hale bude plno kouře. Franta vzal sekeru, baterku a hasicí přístroj, Tonda zase táhl hadici.

Vevnitř toho nebylo moc vidět, protože objekt byl plný dýmu. Shora padaly kusy

roztaveného a někdy
i hořícího plastu. Franta
s Tondou se opatrně plazili po
zemi a pátrali po ztraceném
člověku. „Hele, všude kolem
je teď dým, ale támhle vidím
něco jako lidský stín,“ volá
Franta na Tonda. „Opravdu to
vypadá jako člověk, jdeme.“
Za chvíli už byli
u převráceného stolu, pod
kterým ležel muž se

zaklíněnou nohou. Na stůl spadla skříň plná papírů, a tak jim chvíli trvalo, než stůl nadzvedli a muže vyprostili. Muž byl v bezvědomí, ale dýchal. Poté, co se ujistili, že kromě bezvědomí a pohmožděné nebo zlomené nohy mu nic není, ho Franta začal táhnout ven.

„Máme ho! Kde je sanitka?“

volá Franta a podle pokynů jde k sanitce. Zdravotníci převzali muže do péče. Protože se nadýchal kouře, dali mu hned kyslíkovou masku a převezli ho do blízké nemocnice. Okolo stojící lidé tleskali a jásali, ale někteří se uchichtávali. Franta nechápal, čemu se smějí, ale časem to zjistil. Smáli se jeho zevnějšku, protože se na něm

nachytaly saze a kousky
roztaveného plastu, takže
vypadal jako kominík.

Od té doby začali kolegové
říkat Frantovi „černý Franta“
a protože uměl přiložit ruku
k dílu, tak i „černý pracant“.
Přestože to byla přezdívka
spíše hanlivá, Franta se
nezlobil. Věděl, že ji získal
tehdy, když zachránil

člověka, a že to tak v životě chodí. Někdy děláme dobré věci, které nikdo neocení nebo se jim i vysměje. Ale to nás od nich nemůže odradit.

Požár se nakonec podařilo uhasit a Franta se konečně mohl umýt a jít nabrat síly pořádným spánkem.

Stanislav Chromčák •

<http://www.ztatovyhlavy.cz>